

ת"פ 50148/01/14 - מדינת ישראל נגד אייל ברכה, אייל מזרחי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 50148-01-14 מדינת ישראל נ' ברכה (עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת מיכל ברנט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אייל ברכה (עציר)

2. אייל מזרחי (עציר)

ה

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרה טל

ב"כ הנאשם 2 עו"ד יובל זמר

הנאשם הובא על ידי שב"ס

הכרעת דין

(בעניינו של נאשם 2)

כללי

1. ביום 26.1.14 הוגש כתב אישום כנגד שלושה: אייל ברכה, הנאשם ואלי שבתאי. כתב האישום אוחד חמישה אישומים של עבירות סחר בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב2) יחד עם סעיף 144(ג3) לחוק העונשין. לנאשם מיוחס האישום הרביעי בלבד.

2. על פי העובדות המיוחסות לנאשם באישום הרביעי, ביום 18.11.13 שוחח סוכן סמוי (להלן: "רונו" או "הסוכן") עם אייל ברכה לגבי עסקאות סחר באמצעי לחימה, לרבות לבנות חבלה, מטעני חבלה, רימוני רסס וטילי לאו. בהמשך לאמור, ביום 24.11.13 בסמוך לשעה 17:40 נפגשו אייל ברכה והסוכן במסעדה בגדרה, לצורך קידום העסקה. במהלך הפגישה התקשר אייל ברכה לנאשם, ושוחח עמו. בגמר השיחה מסר אייל ברכה לסוכן את מספר הטלפון של הנאשם ואמר לו לקבוע עם הנאשם פגישה על מנת לקבל ממנו ארבעה מטעני חבלה.

בהמשך, התקשר "אפי" (שוטר אליו חבר הסוכן) לנאשם, וזה הנחה אותו להגיע לכתובת ברח' סנהדרין 38 בחולון לצורך מימוש העסקה. בהגיעו למקום המפגש, בשעה 21:15 לערך, קיבל אפי מהנאשם ומאלי שבתאי שקית אותה הוציאו השניים מרכב ניסן מסחרי מ.ר. 20-401-16 ובתוכה ארבעה מטעני חבלה, כאשר כל מטען בודד הורכב משתי לבנות חבלה מס' 97/נפיץ ומערכת הפעלה תואמת.

3. בגין חלקו במעשים המתוארים לעיל הורשע אלי שבתאי במסגרת הסדר טיעון בעבירה של אי מניעת פשע, עבירה לפי סעיף 262 לחוק העונשין, והוטלו עליו 5 חודשי מאסר בפועל.

4. בגין חלקו במעשים המתוארים בכתב האישום הורשע אייל ברכה במסגרת הסדר טיעון שהוצג לאחר שנוהלו ההוכחות בתיק, בחמש עבירות שעניינן סחר בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) יחד עם סעיף 144(ג)(3) לחוק העונשין. עונשו טרם נגזר.

5. הנאשם בתשובתו הראשונית לאישום הכחיש מחוסר ידיעה את חלקו של אייל ברכה בעבירות, ואישר את חלקו במסירת המטענים לאפי. יחד עם זאת, טען כי אין לראותו כמבצע עיקרי של עבירת הסחר בנשק אלא לכל היותר כמי שסייע לביצועה, ובעניינו נשמעו הוכחות. במסגרת עדותו לפני אישר הנאשם פרטים נוספים וצמצם עוד יותר את גדר המחלוקת העובדתית, כפי שיתואר להלן.

סיכומי המאשימה

6. ב"כ המאשימה טענה בסיכומיה כי אין מחלוקת עובדתית בין הצדדים ולפיה הנאשם אכן נכח במפגש שהתקיים עם אפי, וכי מסר לו את מטעני החבלה ומערכות ההפעלה אותם החזיק במשך למעלה מחודש בביתו, אלא שלטענתו מעורבותו התמצתה באחסנת הנשק בלבד, לדבריו עשה זאת כטובה ולא קיבל תמורה כלשהי.

נטען כי הסוכן, שהוא סוחר סמים לשעבר אשר חתם עם יחידת הסוכנים של לה"ב 433 על "הסכם סוכן", הופעל על ידי ראש יחידת הסוכנים לאון הירש ומפעיל הסוכנים עמי סוויסה, וצוות אליו השוטר "אפי". הסוכן הופעל במספר פרשות והפעלתו כללה מפגשים ושיחות טלפוניות עם מספר רב של מעורבים.

בעניינו, שוחח הסוכן עם אייל ברכה לגבי אמצעי חבלה שונים, כמויות ומחירים ונפגש עמו. ברכה הפנה אותו ל"חבר", שיש לו ארבעה מטענים מוכנים, ונתן לו את מספר הטלפון שלו. מפלטי השיחות עולה כי לאחר המפגש עם הסוכן התקשר אייל ברכה לטלפון הנייד של הנאשם.

בעדותו תאר רונן כי זכור לו שבשיחה עם ברכה מסר לו הלה שהבחור שלו מחכה, ורונן הציע לדחות את הפגישה עם "הבחור" למחר אולם ברכה ביקש ממנו שילך עוד באותו יום (פרוטוקול מיום 26.5.15 עמ' 513).

אפי מסר בעדותו כי רונן ואייל ברכה סגרו ביניהם שהעסקה תיעשה על ידי מי מטעמו של ברכה ומי מטעמו של רונן. אפי

נשלח לכאורה מטעמו של רונן, וקיבל את מספר הטלפון של הנאשם מטעמו של ברכה, על מנת ליצור עמו קשר. השניים דיברו ביניהם תוך שהשתמשו במילות הקוד "4000 דולר".

מעדותו של אפי עלה כי נפגש עם הנאשם ברחוב, הנאשם עמד ליד רכב מסחרי לבן גדול ולצדו עמד בריון שנראה כמו מאבטח. הנאשם הראה לו שקית אדומה ואמר שהכל נמצא שם חוץ מהנפצים, הסביר לאפי איך משתמשים בשלטים והסביר לו על החיווט. לאחר שאפי לקח את השקית אמר לו הנאשם: "שאלוהים יהיה איתך" (פרוטוקול מיום 8.12.14 עמ' 82-83).

הנאשם אישר כי נמסר לו טלפונית שיגיע אליו אדם לקחת את הדברים שבמחסן תוך שימוש במילות הקוד "4000 דולר", וכי במפגש ביניהם הוא מסר לאפי תיק ובו לבנות חבלה (פרוטוקול מיום 8.10.15 עמ' 915 ש' 14). לדבריו, לא ידע כי למסור נשק זה סחר בנשק (פרוטוקול מיום 8.10.15 עמ' 940 ש' 18).

ממחקרי תקשורת עולה כי בסמוך לאחר מכן שלח הנאשם מסרון לאייל ברכה, ולטענת המאשימה יש להסיק נסיבתית כי במסרון זה הודיע הנאשם לאייל ברכה על השלמת העסקה.

אשר לטענת הנאשם ולפיה חלקו בביצוע העבירות זהה לחלקו של אלי שבתאי, נטען כי המדובר בגרסה כבושה, שעלתה לראשונה בעדותו בבית המשפט, ואשר באה בסתירה לדברים שמסר בחקירתו (וכך גם גרסתו של אלי שבתאי עצמו בעדותו בבית המשפט).

ביחס לשאלה המשפטית, היא חלקו של הנאשם בביצוע העבירות, נטען כי מעצם העובדה שהמטענים היו בהחזקתו של הנאשם ובשליטתו; מכך שגילה בקיאות רבה בהפעלתם; מכוח הקשר שהיה לו עם אייל ברכה לשם העברת המטענים לאחר, מעורבותו בקיום שיחות טלפון עם האחר וידיעתו אודות "התכנית העבריינית"; ומכך שהדגים לאפי כיצד יש להפעיל את המטענים לאחר שמסר אותם לידי, יש ללמוד אודות מעורבותו העמוקה ושותפותו במעגל הפנימי של העבירה. כן נטען, כי "סעיף 29(ב) לחוק העונשין מגדיר "מבצעים בצוותא" את אלה שהשתתפו בביצוע העבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, ואין נפקא מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם הם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר" (ע"פ 3900/05 4040/05 מדינת ישראל נ' שי ארביב), וכי "תיתכן חלוקת עבודה בין העבריינים, באופן שהם יפעלו במקומות שונים ובזמנים שונים, ובלי שכל אחד מהם מיצה את העבירה, ובלבד שחלקו הוא מהותי להגשמת התכנית המשותפת" (ע"פ 4389/93 מרדכי נ' מדינת ישראל).

מאידך מסייע הוגדר כ"מי שלפני עשיית העבירה או בשעת עשייתה עשה מעשה כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו או לאבטח אותו, או למנוע את תפיסת המבצע, גילוי העבירה או שללה, או כדי לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה".

אשר למטענים עצמם, ב"כ המאשימה הגישה לבית המשפט חוות דעת של מומחים המצביעות על כך שהמוצגים שהנאשם מסר לאפי הינם מטעני חבלה, המכילים חומר נפץ צבאי (מתוצרת רפא"ל), אמצעי ייזום (נפץ חבלה צבאי),

מערכת הפעלה ואמצעי הצמדה (מגנטים שנועדו להצמדת המטען לאובייקט מתכתי), אשר בכוחם להמית אדם, וכי מערכות ההפעלה היו תקינות ונמצאה התאמה בין המשדרים למקלטים.

בשלהי סיכומיה עתרה ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם בעבירה נוספת שעלתה מהודאתו בבית המשפט, היא עבירת החזקת נשק לפי סעיף 144(א)(ג)(3) לחוק העונשין, מכוח סעיף 184 לחסד"פ. זאת, לנוכח טענת הנאשם כפי שעלתה בפרשת ההגנה ולפיה עובר למסירת ארבעת מטעני החבלה לאפי הוא החזיקם תקופה של לכל הפחות 14 יום במחסן בחצר ביתו. נטען, כי מקום שמדובר בטענה שעלתה במסגרת גרסת ההגנה, ודאי שלא ניתן לטעון כי נפגעה הגנתו של הנאשם, ומכל מקום מתקיים מבחן ה"הזדמנות הסבירה להתגונן".

סיכומי הנאשם

7. ב"כ הנאשם מיקד את סיכומיו בטענה ולפיה חלקו של הנאשם התמצה בסיוע לעבירה, שכן אפשר את ביצועה, ותו לא. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם אינו מעורב בקשירת העסקה, אשר תואמה בין הסוכן לאייל ברכה, אין לו כל ידיעה או השפעה אודות תנאי העסקה ובכלל זה המחיר שסוכם, והוא לא חפץ במיוחד בהשלמת העסקה. כתימוכין לטענתו מפנה ב"כ הנאשם לכך שהסוכן עצמו אינו מכיר את הנאשם ולא שמע את שמו. כמו כן נטען, כי הגם שגרסה זו של הנאשם הנה כבושה, הרי שהנאשם הציג טעם סביר לכבישתה והוא חששו מפני גורמים עברייניים, פן יבולע לו.

אשר לעתירת המאשימה להרשיע את הנאשם בעבירה נוספת נטען כי עבירה זו נבלעת בעבירת הסיוע לסחר בנשק.

דין והכרעה

המארג הראייתי

8. במסגרת תיק זה נשמעו במאוחד ראיות בעניינו של אייל ברכה ושל הנאשם.

הנאשם בעדותו לפני ניסה לצמצם מחלקו שלו ומחלקו של אייל ברכה באירוע, וטען כי איציק קיסוס ז"ל - דודה של אשתו - התעסק עם המטענים במחסן, הסביר לו כיצד מתפעלים את השלט של המטענים ואמר לו שתוך שבוע יבוא בן אדם לקחת אותם (עמ' 917 ש' 4-19).

לטענתו הוא ביקש מאיציק שיפנה מהמקום את המטענים אך הלה הבטיח לו שהם ללא נפצים ולכן אינם מסוכנים. בהמשך התקשר אליו אדם כלשהו ואמר לו שהוא בא לקחת ארבעת אלפים דולר. הוא הבין שהוא מתכוון לארבעת המטענים והם נפגשו (עמ' 919 ש' 6-3). כל חלקו התמצה בכך שמסר את התיק מהמחסן, והוא רק אחסן את התיק ברשותו זאת ללא תמורה (פרוטוקול מיום 8.10.15 עמ' 915 ש' 13-15, עמ' 923 ש' 4-1).

בשעה שהעיד לפני עמד כאמור על כך שלא אייל ברכה התקשר אליו לגבי המטענים, סרב להרחיב עדותו בעניינו, וטען כי קיסוס הכיר לו את אייל ברכה משהם עסקו בין היתר באיסוף סחורות ובגדים ממכולות כמוהו, ולאחר שקיסוס נרצח ,

אשתו של קיסוס ביקשה מהנאשם לפנות לאייל ברכה ולקבל את חלקו ברווחים (עמ' 973 ש' 4-10).

כשנשאל אודות חלקו של אלי שבתאי ביקש בתחילה שלא להתייחס לכך ובהמשך מסר כי ביום המפגש הוציא את השקית מהמחסן ביחד עם אלי, שרק אז הבחין בתכולתה, והם הניחו אותה ברכבו של אלי. אלי עמד בצמוד אל הנאשם, אבטח ושמר אותו שלא יבוא מישהו:

ש: ולמה הוא צריך לאבטח?

ת: בכל זאת, אתה יודע ש, הוא שמר

ש: שמי יבוא?

ת: לא יודע, המשטרה מישהו, לא יודע."

(עמ' 923 ש' 15-23).

אלי שבתאי עצמו זומן כעד הגנה אולם סרב להשיב לשאלות הסנגור בעצת עורך דינו, והוכרז כעד עוין (פרוטוקול מיום 25.10.15 עמ' 1117 ואילך).

הנאשם שלל כאמור כי הדריך את אפי כיצד להפעיל את המטענים, ניסה להקטין מחלקו ומסר כי לאחר שאפי שאל כיצד מפעילים את המטען, הוא השיב בתמימות שיש שלט עם כפתור, ומעבר לכך לא ידע דבר.

בחקירתו הנגדית אישר הנאשם כי לא מסר את הדברים האמורים בחקירותיו במשטרה, לדבריו היה לחוץ ולכן העדיף לשמור על זכות השתיקה. כן עומת עם כך שמסר שלא נגע מעולם במטענים ואישר כי שיקר (עמ' 927 ש' 2-4, 16-18) וכה אמר: "כל בן אדם מנסה לשקר בחקירה, אתה יודע לראות אולי לצאת מזה, מה..." (עמ' 931 ש' 8).

מכל מקום, בסופו של יום חלק הנאשם אך על המסקנה המשפטית הנובעת מהמארג הראייתי המתואר לעיל.

גם אייל ברכה עצמו שלל בעדותו בבית המשפט כי הכיר בין הנאשם לבין רונן (פרוטוקול מיום 4.11.15 עמ' 1247 ש' 15), אלא שכאמור גרסה זו נמסרה טרם חזר בו מכפירתו והודה בכתב האישום ככתבו וכלשונו, ובכלל זה בפרטי האישום הרביעי המתוארים לעיל, אישום המשותף לו ולנאשם, וזאת במסגרת הסדר טיעון שנרקם בין הצדדים.

אשר לעניינו של הנאשם שלפני, אין עוד מחלוקת כי הנאשם לא היה יעד של החקירה, כי הסוכן לא הכיר אותו ולא סיכם אתו את פרטי העסקה, אלא הופנה אליו על ידי אייל ברכה על מנת לקבל מידיו את המטענים, כאשר אייל ברכה כינה אותו "הבחור שלי" (ראו לעניין זה עדותו של רונן מיום 26.5.15 עמ' 513 ש' 12-32).

כמו כן, לא חלק ב"כ הנאשם בסיכומיו על חוות הדעת מטעם המאשימה ביחס להיות המטענים שנתפסו נשק שבכוחו להמית וביחס לרכיביהם השונים ולתקינותם. המחלוקת בתיק זה התמצתה לשאלה המשפטית, היא שאלת מקומו של הנאשם בתכנית העבריינית והגדרתו כמסייע או כמבצע עיקרי, בשים לב לראיות הנסיבתיות בעניינו. על כן, לא אדרש למכלול הראיות שהובאו בפני במסגרת שמיעת תיק זה, אלא אך לראיות הרלבנטיות לצורך הדיון בסוגיה שלפניי.

9. ממחקרי תקשורת (פלטי שיחות והאזנות סתר) עולה כי ביום 24.11.13 נפגש הסוכן עם אייל ברכה, ובסמוך לאחר המפגש (בשעה 17:52) התקשר אייל ברכה לנאשם.

לאחר מכן התקשר הנאשם פעמיים לאייל ברכה (בשעות 18:19 ו-18:51), ולאחר שיחות אלה התקשר אייל ברכה לסוכן ושאל/נזף: "למה לא מדברים איתו? הבנאדם רוצה ללכת... (שיחה 120 מיום 24.11.13 בשעה 18:52). הסוכן ביקש לדעת תוך כמה זמן עליו להגיע לנאשם, ואייל ברכה אמר לו שידדוק זאת ויחזור אליו. לאחר שיחה זו שלח אייל ברכה לנאשם מסרון בטלפון הנייד (בשעה 19:01), ולאחר מכן התקשר שוב לאייל ברכה ועדכן אותו שיש לו "ארבעים, חמישים דקות, שעה גג יאללה" (שיחה 122). בהמשך, בשעה 19:41, התקשר אפי ישירות לנאשם ואמר לו שהוא בא לקחת את "הארבע אלף", והנאשם ביקש שיזדרז ומסר לו את כתובתו (שיחה 32).

10. מעדותו של אפי עולה כי הנאשם ידע שהוא עתיד להתקשר אליו, שכן כאשר ענה לשיחת הטלפון ממנו ידע הנאשם למה הכוונה בביטוי "4000 דולר" (פרוטוקול מיום 8.12.14 עמ' 82 ש' 4-2). כן מסר כי כשהגיע למקום המפגש הבחין בנאשם ובבחור נוסף שנראה כמאבטח. הנאשם נתן לו את השקית ואמר שיש בה הכל למעט נפצים, הסביר לו איך משתמשים בשלטים וכן הסביר לו על החיוטים, ואמר שעטף את הדברים בסמרטוטים. כשלקח אפי את השקית אמר לו הנאשם: "שאלוהים יהיה איתך" (עמ' 83 ש' 9-1).

11. המסקנות הנסיבתיות העולות מהנתונים האמורים הן כי הנאשם החזיק במחסן שהיה בסמוך לביתו את מטעני החבלה בידועו שמדובר במטעני חבלה, המתין לרגע שיצרו עמו קשר על מנת שהוא ימסור את המטענים לאחר, וברגע שיצרו עמו קשר הוא אכן נטל אותם ומסרם, ומכאן כי היתה לו שליטה על המטענים וגישה ישירה אליהם.

כמו כן, במסירת המטענים שיתף הנאשם את שבתאי שסייע לו, אף לדבריו, בכך שאבטח אותו, ומכאן שחש צורך בהגנה לנוכח פליליות המעשים וחשיבותם של המטענים.

הנאשם גילה שליטה בהפעלת המטענים ולא זו בלבד שידע שחסרים בהם הנפצים, רכיב החיוני לשימוש בהם, אלא אף הנחה את הסוכן אודות אופן החיווט והפעלת המטענים. בהקשר זה מצאתי לאמץ את גרסתו העקבית והאמינה של אפי, ולדחות את גרסתו הכבושה והלא מהימנה של הנאשם. מכאן שמעורבותו במעשים אינה דלה כפי שניסה להציגה.

עבירות בנשק - מהן?

12. סעיף 144 מגדיר את העבירות בנשק, ובכללן רכישה או החזקת נשק בלא רשות על פי דין, נשיאת או הובלת נשק בלא רשות על פי דין, וכן בסעיף 2 קובע החוק כדלקמן:

"המייצר, מייבא או מייצא נשק או הסוחר בו או עושה בו כל עסקה אחרת שיש עמה מסירת החזקה בנשק לזולתו בין בתמורה ובין שלא בתמורה, בלא רשות על פי דין לעשות פעולה כאמור, דינו - מאסר חמש עשרה שנים" (ההדגשה שלי - מ.ב.).

הסעיף אם כן מרחיב את האיסור וכולל בתוכו כל עסקה שיש בה מסירת החזקה בנשק לאחר, וזאת בתמורה או שלא בתמורה. הגדרה דומה ניתן למצוא בפקודת הסמים, המגדירה כסחר אף "עסקה אחרת בסם" (ראו לעניין זה את סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים).

מדובר בעבירה התנהגותית, אשר היסוד הנפשי הנדרש לה הינו מודעות - לטיב המעשה ולנסיבות (יעקב קדמי, "על הדין בפלילים", חלק רביעי עמ' 1975).

בעניינו מסר הנאשם לסוכן המשטרתי ארבעה מטעני חבלה, בידעו כי מדובר במטעני חבלה, ובכך השלים בעצמו ובמלואה - לכל הפחות - עבירת עסקה אחרת בנשק. על כן, דינה של הטענה המשפטית שהועלתה על ידי ההגנה, ולפיה מסירת נשק לאחר שקולה לעבירת "סיוע לסחר בנשק" - להידחות, בהיותה שגויה. כמו כן, אין נפקא מינה על פי הגדרת העבירה לטענת הנאשם ולפיה לא קיבל תמורה בעבור מעשיו אלה, שכן רכיב התמורה אינו נדרש.

13. עתה נשאלת השאלה האם יש להרשיע את הנאשם בעבירת עסקה אחרת בנשק, או שמא יש להרשיעו - בהתאם לעתירת המאשימה - כשותף מלא בעבירת סחר בנשק, שבוצעה יחד עם אייל ברכה ועם הסוכן.

במסירת המטענים לאחר טמונה החזקתם עובר למסירה על ידי המוסר, ועל כן אין מקום - לעניות דעתי - להרשיע בנוסף לעבירת הסחר או עסקה אחרת בנשק אף בעבירת ההחזקה, ולפיכך עתירה זו של המאשימה נדחית.

14. בע"פ 8959/14 דניאל בן סימון נ' מדינת ישראל החזיק המערער במטענים ברכבו, ואף שלא העביר פיזית את המטענים לאחר, אלא אך פיקח מרחוק על העברתם, הורשע כמבצע עיקרי בעבירת עסקה אחרת בנשק, בשים לב לחלקו בתכנית העבריינית, וכה קבע כבוד השופט ג'ובראן:

"...מבצע בצוותא הוגדר כמי שהוא "אדון לפעילות העבריינית" ומהווה "איש פנים" ביחס לביצועה (ראו: ע"פ 2796/95 פלונים נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3) 388 (1997)). מטבע הדברים, מבצע בצוותא הוא בעל סיווג רחב יותר. ברבות השנים הוצעו בפסיקה ובספרות מספר מבחני עזר שנועדו להקל על ההבחנה בין השניים, ואלה כוללים את "מבחן השליטה הפונקציונאלית", "המבחן האובייקטיבי", "מבחן התכנון המוקדם" ו"המבחן המשולב" (ראו: ע"פ 3353 סלימאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.9.2005); ע"פ 10153/07 קייסי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.7.2012); יורם רבין ויניב ואקי דיני עונשין 640-648 (מהדורה שלישית, 2014)). בע"פ 4693/01 מדינת ישראל נ' בביזאיב, פ"ד נו(5) 580, 587 (2002), נקבע כי המבצעים בצוותא הם "שותפים המהווים גוף אחד הפועל להשגת מטרה משותפת באופן שכל אחד מהם אחראי להתממשות התוצאה שהייתה בבסיס ההסכמה המשותפת לפעול". וכך אני תיארתי בעבר בע"פ 6084/02 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 17

(5.10.2006) את המבצעים בצוותא:

"עוד נקבע אשר למבצעים בצוותא, כי השתתפות בביצוע העבירה אינה מחייבת נטילת חלק בעשיית מעשה העבירה, אלא יכולה לבוא לידי ביטוי בתכנון ובניהול הפעולה שבמסגרתה מתבצעת העבירה... "השתתפות" בביצועה של עבירה אינה מחייבת נטילת חלק ב"עשייה הפיזית" של מעשה העבירה גופו דווקא ויכולה היא לבוא לכלל ביטוי בתכנון הביצוע ובניהול הפעילות שבמסגרתה מתבצעת העבירה.

אשר-על-כן, מקום שכמה בני-אדם חוברים יחד לביצועה של עבירה, כאשר לכל אחד מהם "תפקיד" בביצוע - נושא כל אחד מהם באחריות לביצועה כ"מבצע בצוותא", ואין נפקא מנה, מהו אופיו של ה"תפקיד" שאותו הוא ממלא במסגרת ביצועה של העבירה".

המסגרת הנורמטיבית סוללת את הדרך למסקנה, כי בעובדות המקרה המערער אינו בגדר מסייע בלבד, אלא נכנס הוא בגדרי המבצע בצוותא. אין מדובר בסיווג חד וברור, אלא בתמונה הכללית העולה ממעשיו."

15. נכון הדבר גם לענייננו. מהראיות שנסקרו לעיל עולה כי חלקו של הנאשם לא התמצה במסירת המטענים לאחר, כפי שהוא ניסה להציג בצורה מצמצמת ומכוונת, ומעורבותו העמוקה יותר נלמדת מהקשר הטלפוני עם אייל ברכה ועם הסוכן עצמו, מידיעותיו אודות רכיבי המטענים ודרכי הפעלתם ומכך שבחר להסביר לסוכן מהם החלקים החסרים, מהו החיווט וכיצד מפעילים את המטענים, ואף ברכו בהמשך. מאלה ניתן ללמוד כי הנאשם היה חלק מתכנית עבריינית רחבה יותר, שמטרתה לעשות שימוש במטענים, וחלקו לא התמצה במסירתו לאחר. לו זה היה המקרה, ניתן היה לצפות שאייל ברכה ייצור עמו קשר בעצמו, ינחה אותו באופן בלעדי ולא יקשר בינו לבין גורמים אחרים, כמו גם ניתן היה לצפות וכי לא ידע כיצד משתמשים במטענים ומפעילים אותם.

16. בשים לב לאמור, מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירת סחר בנשק, וזאת לפי סעיף 144 (ב) לחוק העונשין, ביחד עם סעיף 144(ג)(3) לחוק וביחד עם סעיף 29 לחוק.

ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ו, 19 אפריל 2016, במעמד הצדדים